

Ter Heide

nieuws

Veilige voeding:
aandacht voor kwaliteitsvolle
en veilige eetsituaties

Team HR zet mede-
werkersgeluk voorop

Ter Heide nieuws nr. 3, september 2022
verschijnt 4 maal per jaar

De Odyssee van Ter Heide

Tijdens mijn verlof las ik het epos *Een Odyssee* van Daniel Mendelsohn. Het boek vertelt over het verlangen van Odysseus naar huis, naar zijn familie. Daarin herkende ik meteen Ter Heide. Het coronavirus hield ons ook meer dan twee jaar lang in zijn greep. Dat heeft bij heel wat van ons zijn sporen nagelaten. Er leeft dan ook een sterk verlangen naar het vertrouwde, warme Ter Heide van vroeger.

Een lange reis

De weg naar Odysseus' thuis en familie was lang en bezaaid met obstakels. Het was een thuisreis vol verwickelingen en avonturen. Zeer vergelijkbaar met onze eigen ervaringen tijdens deze coronapandemie. In de beginperiode draaide alles rond het vrijwaren van de gezondheid. Dat zorgde voor veel stress. Naarmate de tijd vorderde, betaalden we helaas ook de prijs op het vlak van ons psychisch welzijn.

Odysseus koesterde een sterk verlangen naar het vertrouwde, naar warmte en de mensen die hij jarenlang moest achterlaten. Ook bij ons leeft intussen een sterk verlangen naar het gekende, warme Ter Heide van voor COVID-19. Naar een Ter Heide zonder coronazorgen, met een grote nadruk op samen zorgen voor onze bewoners. De tijd is aanbroken om hier weer naar terug te keren.

Slim en listig

Onze reis doorheen de pandemie duurde gelukkig niet meer dan tien jaar. Maar na twee jaar kan ik wel stellen dat we minstens even listig en slim omgingen met onze eigen obstakels als Odysseus met de zijne. We leverden strijd tegen het virus door ons in bubbels te organiseren. Ook tijdens moeilijke momenten bleven we alert en schakelden we snel om zo goed mogelijk voor onze bewoners te zorgen.

We leerden nog meer over het belang van solidariteit, steunden elkaar door en door en zagen nieuwe vormen van creativiteit

ontstaan. Voor al deze niet-aflatende inspanningen kan ik enkel zeer dankbaar zijn. Het is dankzij de inspanningen van alle medewerkers, ouders en vrijwilligers dat we deze zomer terug konden genieten van een gezellig samenzijn. Onze bewoners zien lachen en genieten als vanouds doet mij veel deugd.

Bedankt voor alle inspanningen

In de vorige editie van Ter Heide nieuws verwees ik al naar alle inspanningen die geleverd werden om het deugddoend verlof van medewerkers te vrijwaren. Ik hoop dat die doelstelling intussen behaald is en dat iedereen kon genieten van een zalige, ongestoorde verlofperiode. Ik wil iedereen die zich hiervoor inzetten daarom via deze weg nogmaals van harte bedanken. Laat ons er nu samen terug tegenaan gaan en de bewoners ook de rest van het jaar evenveel in de watten leggen.

Afscheid van een dierbare collega

Eind augustus moesten we helaas met pijn in ons hart afscheid nemen van onze collega Lieve Carmans. Lieves overlijden raakte vele mensen. Tijdens haar carrière was niks haar te veel voor onze bewoners. Ik wens Lieves familie en iedereen die haar kende daarom veel sterkte toe met dit verlies. We zullen ons haar altijd herinneren als een warme doorzetter met een groot hart voor onze bewoners.

Paul Geypen,
Algemeen directeur

Afscheid van een trouwe collega: Lieve Carmans

Dag Lieve, grote Lieve, zoals wij je noemden. En groot mag je zowel letterlijk als figuurlijk zien. Letterlijk omdat er nog meerdere Lieves zijn en jij de grootste was. Figuurlijk omdat je er altijd was. Je hebt bijna je hele loopbaan fulltime in de nachtdienst gestaan. Je zag de bewoners mee opgroeien van kleine ukjes tot volwassen personen.

De beste zorg

Je was begaan met de bewoners en wilde hen steeds de beste zorg bieden. De bewoners van Berk en Spar lagen jou het meest aan je hart. Je kende ze dan ook door en door. Maar ook in de andere woonbuurten gaf jij je 100 %. Niets was teveel.

Hart op de juiste plaats

Als collega konden we steeds op je rekenen, ondanks moeilijke periodes in je privésituatie. Bij ziekte van collega's was je altijd bereid om in te springen of zocht je mee naar oplossingen. Je was iemand bij wie we steeds onze zeg konden doen, wetende dat het tussen ons bleef. Je was geen haantje de voorste, geen luide roeper, maar een stille harde werker met het hart op de juiste plaats.

De boog moest niet altijd gespannen staan en tijdens onze teambuildings was je ook van de partij. Wel enkel indien je dan geen nachtdienst had.

Want je zei altijd: "Te weinig slaap overdag gaat ten koste van de alertheid 's nachts."

Koffie en blijven doorgaan

In de beginjaren en vele jaren nadien waren er stevast je koffiemomenten. Zonder koffie kon je de nachtdienst niet beginnen. De laatste jaren werd die toch vervangen door bruiswater. Je zei altijd: "Zolang ik het kan en het graag doe, blijf ik komen." Ondanks dat je al op vervroegd pensioen kon. Dat typeert je ten voeten uit. Niet opgeven en blijven doorgaan.

Moeilijk nieuws

Eind vorig jaar, net voor de feestdagen, kreeg je dan de verschrikkelijke diagnose te horen en moest je toch noodgedwongen stoppen met werken. Toch wilde je al die tijd nog weten hoe het er in Ter Heide aan toeging, hoe het was met de bewoners en met de collega's.

Doe hierboven de groetjes aan iedereen die we kennen. We missen je en zullen jou blijven herinneren als een sterke vrouw.

[Je collega's van de nachtdienst](#)

Levensloop

Genk zet zich 24 uur in tegen kanker

Van zaterdag 8 oktober 14u30 t/m zondag 9 oktober 14u30, Atlas College Genk

Wandel mee met team Ter Heide.
Scan de QR-code en schrijf je in.

Een muzikale avond met Toeternietoe

Spar 3 beleefde al veel plezier tijdens de fandag van KRC Genk, maar ook van goede muziek kunnen de bewoners erg genieten. We nemen jou hier graag mee naar onze toffe uitstap naar Toeternietoe in Hasselt op 20 juli. Sven, Nele, Miet en Eddy genoten van een muzikale avond.

Lekker op restaurant

Onze bewoners hebben heerlijk genoten. De taxi kwam ons oppikken om 17.05 uur en we vertrokken met heel

tomatensaus en Sven frietjes met een curryworst. Dit alles spoelden ze weg met een 'colalalaaatje'. We zaten daar mooi in de schaduw en genoten af en toe van een licht zomerbriesje.

Muzikale avond

Nadat we onze vingers en duimen hadden afgelikt, konden we onze tocht hervatten naar het Toeternietoe feestje. We moesten eventjes wachten op de eerste artiest (FeSteyn), maar bij de eerste noten zat de sfeer er al goed in.

maar dit kon het feestgedruis niet in de weg staan. Op weg naar de taxi zijn we wel wat nat geworden, maar ach, we konden lekker plaatsnemen in de taxi. Daar was het trouwens verdacht stil. Eenmaal in Spar 3 aangekomen stond de nachtdienst ons al op te wachten en werden de bewoners met de nodige zorg in bed gelegd. Ze zijn, denk ik, snel naar dromenland vertrokken met deze mooie momenten in hun achterhoofd.

Spar 3

veel goede zin en zon. We werden afgezet aan het Dusartplein en vandaar moesten we nog een klein stukje wandelen. Eerst gingen we lekker op restaurant bij Très Belge. Dat eten heeft goed gesmaakt! Miet at balletjes in

We hebben veel gelachen, gedanst en genoten.

Na het optreden van de alom bekende toeterbende was het tijd om onze biezen te pakken. Ondertussen was het ook een beetje beginnen druppelen,

Hof 1 naar de kermis in Sint-Truiden

Op de eerste schooldag dachten we in Hof 1 niet enkel aan school. Onze jongeren zijn samen met de begeleiders en de POAH-leerkracht naar de prikkelarme kermis in Sint-Truiden geweest. Zo hebben we allemaal genoten van een leuke uitstap om de zomer officieel mee af te sluiten.

Genieten van de attracties

We zijn in drie attracties geweest: de glijbaan, de botsauto's en de bootjes. De jongeren kregen de keuze of ze in de attractie wilden of niet. Uiteraard wordt niemand verplicht om iets te doen wat hij of zij niet leuk vindt. Twee jongeren vonden het fijn om te kijken en genoten op die manier mee van de actie. Eentje durfde alles aan en anderen sloegen soms de attractie over. Zo heeft ieder er op zijn eigen manier van genoten.

Een lekkere afsluiter

De foto's liegen niet. De bewoners hebben allemaal veel plezier gehad op de kermis. We sloten de namiddag af met lekkere smoutebollen. Want ook dat is een beleving die er zeker niet aan mocht ontbreken!

Stephanie Renard,
leefgroepmedewerker Hof 1

Het ga je goed, Romain Doumen!

Romain, doorheen jouw 41 jaren in Ter Heide heb je heel wat avonturen beleefd, grappen uitgehaald, bewoners en collega's leren kennen, nieuwe procedures opgestart en bewaakt. In de zomer van 2022 mocht je eindelijk je laatste verslag schrijven en met een deugdlopende vakantie je pensioen inzetten.

Een mooie loopbaan

Wie 'Romain Doumen' zegt, denkt meteen aan een collega die heel wat van de geschiedenis van Ter Heide meekreeg. Van de nachtdienst ging je naar de dagdienst en werd je hoofdopvoeder in de Linde. De uitbouw van de eerste GES-groep in Ter Heide is een mijlpaal die jij mocht meemaken en in goede banen leiden. Na een mooi traject als hoofdopvoeder werd je opvoeder-groepschef om uiteindelijk terecht te komen in de rol van kwaliteitscoördinator. Daar zorgde je onder andere voor de opstart van het kwaliteitshandboek en loodste je de projectwerking in goede banen. Het is onmogelijk om op te noemen wat je allemaal verwezenlijkte in Ter Heide, maar als jij erbij betrokken was, kwam alles wel op zijn pootjes terecht.

Stille kracht

Stille waters hebben diepe gronden, zeggen ze weleens. Jij was die stille kracht in Ter Heide met een ongelooflijk geheugen. Problemen waren er om opgelost te worden en jij stond altijd open om collega's met vragen

op weg te helpen. Als rustige bemiddelaar was jij een collega waarop we altijd konden rekenen. We kennen jou als een warme en behulpzame persoon met een groot hart voor de bewoners.

Je was (en bent) ook een echte sportieveling. Met de fiets naar Ter Heide vanuit de Maaskant? Dat was voor jou een koud kunstje. En doe daar 's middags nog maar een wandeling bovenop! Dat deed je ook het liefst tijdens je verlof: wandelen in de Oostenrijkse bergen samen met je familie en genieten van de mooie natuur.

Familiemens

Jij had steeds oog voor mensen. Niet enkel in Ter Heide, maar ook bij je thuis. Je stond er niet alleen als collega, maar ook als vader, opa, (schoon) zoon, vriend. 'Zorgen voor' zat bij jou helemaal ingebakken. Je vrouw en (klein)kinderen zullen nu nog meer kunnen genieten van jouw aanwezigheid thuis.

Dankbaar

Geniet zelf met volle teugen van je theetjes, je desserts, deugdlopende

wandelingen, ontspannende fietstochtjes en veel plezier met je familie. Je mag fier zijn op alles wat je

doorheen je carrière bereikte. We gaan jou missen als collega, maar zijn dankbaar voor alles wat je realiseerde. Weet dat de deur hier altijd voor jou open staat.

Je collega's

Een zomer vol leuke momenten in 't Ven

Creatieve, zotte en leuke ideeën hebben we altijd in overvloed in het Ven. We doen dan ook altijd extra ons best om de bewoners een topzomer te bezorgen. En al zeggen we het zelf: dit jaar stonden er weer heel wat leuke activiteiten op het programma.

Verjaardagskaartjes voor en door het Ven

Wat is er leuker dan een kaartje krijgen voor je verjaardag? Een zelfgemaakt kaartje krijgen op je verjaardag! Dat is wat we doen binnen onze woonbuurt. Het start allemaal in het crea-groepje. Enkele creatieve bezige bijen maken verjaardagskaartjes. Daarvoor vertrekken we steeds vanuit de mogelijkheden en talenten van onze bewoners en zorgen we dat er voor iedereen een taakje is.

Iedereen kan knutselen

Zo zal de één figuren uitprikken, de ander kleuren, weer iemand anders plakt alles aan elkaar, ... Nu zal je denken: niet alle kinderen hebben mogelijkheden om te knutselen. Mis! Enkele van onze kinderen 'verven' met oogsturing, met behulp van een speciaal programma op onze computer. Het gemaakte kunstwerk drukken we dan af, waarna andere kinderen hier leuke figuren uit kunnen ponsen of knippen. Zo kunnen we veel kinderen betrekken

bij het maken van de kaartjes. Daarna volgt nog de kaartjes uitdelen. Ook dit doen we afwisselend. Samen komen we dus tot een prachtig resultaat!

De foute dag

Op 1 juli 2022 was het de foute dag. Dat vraagt natuurlijk om een reuzepolonaise. Omstreeks 14 uur stonden we paraat. Iedereen in foute kleding, de muziek lekker luid, dansbenen los en daar gingen we dan. Vollenbak vooruit deden we een rondje of twee rond de campus.

De grootste polonaise die Ter Heide ooit zag

Sommigen waren erbij van aan de start, anderen sloten aan wanneer we hun leefgroep passeerden. Het resultaat? De grootste polonaise die Ter Heide ooit zag! De sfeer zat er goed in en we kunnen met zekerheid zeggen dat dit voor herhaling vatbaar is. Wat een leuke sfeer en wat een verbondenheid hing er in onze campus!

Ille Dries,
ergotherapeut woonbuurt Ven

De laatste dienst van Lucienne Pergens

Lucienne mocht officieel met pensioen op 1 augustus 2022. Op 10 juli begon ze aan haar laatste A-dienst. Een laatste vroege dienst op zondag. Een laatste keer thuis vroeg opstaan om de bewoners van Spar 3 uit hun bed te helpen, te verzorgen en te begeleiden. Om Lucienne een beetje te helpen haar laatste dag door te komen, hadden de collega's een dagschema uitgewerkt en opgehangen op de deur als hulpmiddeltje.

Een laatste wandeling

Lucienne wist echter niet dat de collega's van Spar 3 en enkele van haar ex-collega's van Spar 1 die dag langskwamen om haar een onvergetelijk afscheidsmoment te geven. Tot 10

uur werkte Lucienne haar dagschema af om daarna nietsvermoedend met een collega van een buurhuis nog een laatste wandeling te maken met enkele bewoners.

Alle collega's hadden echter afgesproken om tegen 10 uur plaats te nemen op het terras van Spar 3. Een leuke verrassing voor wanneer Lucienne zou terugkomen van de wandeling. Zo gezegd, zo gedaan: bewoners en personeel namen samen plaats op het terras van Spar 3.

In de belangstelling

Een aperitief en de nodige belegde broodjes ontbra-

ken niet tijdens dit feestmoment.

Lucienne stond in het middelpunt van de belangstelling na bijna 42 jaren dienst in Ter Heide. Ook al is Lucienne niet diegene die belangstelling zoekt, soms moet het nu eenmaal!

De laatste wagon

In 1980 begon ze in het huidige Huis 2 en het was 2019 toen Lucienne de laatste Ter Heidewagon instapte richting Spar 3. Merci, Lucienne, voor je bijna 42 jaren inzet. Merci voor je eigenheid. Merci dat wij als Spar 3 jou nog een leuke 3-jarige periode hebben kunnen geven. Tot de laatste werkdag konden we steeds op jou rekenen!

Bewoners & team Spar 3

Campus Zonhoven Kubbt door de zomer

De voorbije weken gingen we vanuit de centrale activering van start met het Ter Heide Kubb-toernooi. Elf leefgroepen meldden zich aan om de strijd tegen elkaar aan te gaan. Doorheen de zomermaanden speelden de leefgroepen tegen elkaar en wie won mocht door naar de volgende ronde. Zowel personeel als bewoners smeten zich volledig in het spel.

Spannende wedstrijd

Op 23 augustus speelde Linde 1 tegen Linde 5 voor de derde en de vierde plaats binnen het toernooi. De bewoners van Linde 5 kwamen met een groot spandoek aan. Linde 1 stond ook al snel paraat en beide leefgroepen hadden hun sterpelers mee. Na een mooie, maar spannende wedstrijd eindigde Linde 5 op een mooie vierde plaats en Linde 1 ging naar huis met de derde plaats.

Verdiende winnaars

Diezelfde dag speelden Huis 3 en Linde 4 de finale van het Kubb-toernooi. Huis 3 nam een hele rij supporters mee en het personeel vertegenwoordigde de leef-

groep tijdens de wedstrijd. Het was een kort maar krachtig spel, waarbij uiteindelijk Linde 4 met een verdiende eerste plaats de eerste editie van het Ter Heide Kubb-toernooi won.

Tweede editie?

Het was vooral leuk om nog eens in contact te komen met de verschillende leefgroepen, maar ook om het enthousiasme van de bewoners en natuurlijk ook het fanatieke personeel te zien tijdens het spel! Wie weet ...?

Volgend jaar een tweede editie van het Kubb-toernooi?

Marie Timmers,
stagiair-ergotherapeut woonbuurt Linde

Op stap met Spar 3: fandag KRC Genk

Door de coronamaatregelen van de afgelopen twee jaar zijn we al lang niet meer naar een match van KRC Genk kunnen gaan. Op 16 juli was het EINDELIJK terug zover voor H. en Stefaan! Voormiddag vertrokken we al richting het stadion, want het was ook fandag. We hadden dus een dag vol voetbalvreugde!

Randactiviteiten

Voormiddag was er veel te beleven op de fandag. We speelden voetbal shoelbak en wonnen elk een mooie pruik in de kleuren van KRC Genk. Ook speelden we voetbal darts; H. maakte zelfs een mooi schot in de 'bull's eye'. We namen een mooie foto met Genkie, de mascotte van KRC Genk en namen een kijkje in het lege stadion. Vervolgens vroegen we ons ook af hoe de spelersbus er in het echt eigenlijk uitziet. Deze konden we van dichtbij bewonderen. Een lekker voetbal-frietje kon tot slot natuurlijk niet ontbreken.

Pierre Denier: voetballegende

De voetballegende van KRC Genk is toch wel Pierre Denier. Hij nam op de fandag afscheid van zijn rol als teammanager. Er was een groots afscheidsfeest voor hem. We hebben daarom een mooie tekst gekrijpt op de weg. We werden hiervoor zelfs geïnterviewd door Het Belang Van Limburg en Radio 2. Eenmaal ons kunstwerk af was, zochten we een mooi plaatsje om Pierre uit te wuiven. Hij kwam in een open bus aangereden richting het stadion en werd door honderden supporters uitgewuifd.

De match: KRC Genk vs. AEK Athene

Om 16 uur was het dan eindelijk zover: terug een match bekijken in het stadion. De sfeer zat er goed in. Het was als begeleider zalig om te zien hoe H. en Stefaan van de match genoten. Zo live in het stadion is toch wel anders dan op de tv. Jammer genoeg verloor Genk met 0-2, maar aan ons 'gesupporter' zal het niet gelegen hebben.

Moe maar voldaan vertrokken we terug

naar Ter Heide. In de fanshop kochten we eerst nog een mooi souvenir als aandenken aan deze mooie dag. H. en Stefaan, maar ook Nathalie en Janne hebben enorm genoten van deze dag. We hopen dat we snel terug naar een match in het stadion kunnen kijken.

Janne Foerier,
leefgroepmedewerker Spar 3

Berg 1 geniet op Buitenbeenpop

Op 26 augustus was het eindelijk zover: met een grote bus trok heel Henisberg richting Leopoldsburg. Wij gingen dansen en zingen op Buitenbeenpop! De grote bus alleen al was een hele activiteit voor de bewoners en dan waren we nog niet ter plaatse aangekomen! Gelukkig werd de dag enkel beter en konden we genieten van heel wat leuke optredens en een prachtige dag samen met oude en nieuwe vrienden.

Fijne aankomst

Goed voorbereid vertrokken we richting Buitenbeenpop. We brachten een lekkere picknick mee met belegde sandwiches, gemixte voeding en cola. Toen we aankwamen kregen we van de organisatie flashy groene hoedjes. De sfeer zat er zo al meteen in. We ook werden heel vriendelijk en behulpzaam onthaald door de mannen van het leger. Goedgemutst vertrokken we naar de weide.

Dansen en zingen

We wisten al snel een mooi plekje vooraan te bemachtigen. Die toplocatie hebben we niet meer verlaten. Het was direct vollenbak goede muziek: Barbara Dex, Wim Soutaer en Charles Vandomburg, FeSteyn & Xandee, Gene Thomas, Jelle Cleymans, ... De bewoners waren helemaal in de feeststemming. Enkelen konden ook genieten van een lekker frietje.

Vriendschap over voorzieningen heen

Naast de leuke sfeer en de goede muziek hebben we kunnen genieten van

een echt samenhorigheidsgevoel. We zaten in een tent samen met bewoners van andere huisjes. Leentje van Berg 7 heeft heel fijn met onze Adriana gedanst. Ook de bewoners van campus Zonhoven waren van de partij. We hebben dus niet enkel plezier beleefd met Berg 1, maar ook met heel wat andere bewoners. Die onderlinge vriendschap was mooi om te zien. Voor mij was dat het hoogtepunt van de dag, want het bleef niet enkel bij plezier maken met Ter Heide.

Toen we ons ideale plekje op de weide vonden, was onze Buitenbeenpop-buurman van Sint Oda eerst niet zo blij dat wij zijn plekje kwamen delen. Maar na een klein uurtje sloeg zijn stemming om en de rest van de dag hebben onze bewoners samen met hem gelachen en gedanst. Het was mooi om te zien hoe zo

toch een mooie vriendschap ontstond. Moe, maar voldaan keerden we die avond terug naar huis.

Josette Thijs,
leefgroepmedewerker Berg 1

De wens van...

De bewoners van campus Borgloon delen hier graag hun wens met jou. Ben jij of ken jij iemand die deze in vervulling kan laten gaan? Neem dan zeker contact op met de leefgroep! In december is het de beurt aan campus Tongeren. Ken jij een bewoner van woonbuurt Henisberg met een kleine of grote wens? Stuur deze dan zeker door naar de leden van de redactieraad. Samen proberen we hun wens(en) in vervulling te laten gaan!

Knuffelbezoek

De bewoners van dagopvang De Meers zijn grote dierenvrienden. Hun wens kan je dus misschien al raden? De dagopvang doe je een enorm plezier als jij iemand bent of kent die eens met pony's of knuffelkonijntjes wil langskomen. Zo kunnen de bewoners genieten van contact met diertjes die ze niet elke dag zien. Kan jij deze wens doen uitkomen? Dan horen we dat heel graag op 012 26 08 58.

Zomeren in 't Brikhof

De zomer heeft heel wat leuks gebracht in 't Brikhof. Tijdens de warme dagen probeerden we de bewoners te verkoelen met aangepast activiteiten. Maar ook relaxen en nieuwe rustplekjes creëren in de campus stonden op het programma. We durven wel zeggen dat we een zalige zomer achter de rug hebben.

Wind en water

De bewoners hebben allereerst genoten van een verkoelende wellness met voetenbadjes en een verfrissende massage. Op de kleine heuvel in onze campus hebben we ook een superleuke waterglijbaan gemaakt. We zagen zeer veel lachende gezichten wanneer de bewoners naar beneden gleden. Het gevoel van wind en water was de perfecte combinatie voor

verkoeling. Daarnaast toverden we de sportzaal ook om tot een heuse cinema. De film Frozen en een ijskoffie waren een schot in de roos.

Een ontspannende afsluiter

De zomer in het Brikhof sloten we speciaal af. We bouwden de gemeenschappelijke tuin om tot een fantastische zomerbar. Daar daagden de bewoners elkaar

uit met spelletjes zoals blikken werpen en sjoelen. Daarna konden ze chillen in de loungset met tropische muziek op de achtergrond. Een verfrissende mocktail en fruitsalade konden natuurlijk niet ontbreken.

Op naar meer zomers zoals deze!

Lore Vandeweert,
ergotherapeut woonbuurt Brikhof

Personeelslid met de meeste dienstjaren: Hilde Poelmans op pensioen

Hilde, na 43 jaar besloot je toch met pensioen te gaan. Je legde doorheen je loopbaan een heel parcours af door Ter Heide en hebt je voor ongelooflijk veel bewoners ingezet. In het Ven vond jij uiteindelijk je plekje. Bedankt om er altijd te zijn voor je collega's en bewoners. We gaan je missen.

*We hebben samen hard gewerkt.
We hebben soms gelanterfant,
vooral genoten van onze gasten
en soms van het mooie weer.
We hebben samen gelachen en samen gehuild.
Je bent een belangrijke schakel in ons team.
Joyce maakt nu op haar eigen unieke manier deel uit van Ven 6.
Maar jou vervangen ... Dat kan eigenlijk niemand!
Je hebt zoveel sterke kwaliteiten.
Moed en volharding springen er toch wel uit.
Al is dat maar het begin van een hele lijst.
Je hebt een aantal moeilijke momenten gekend
en al leek plots alles stil te staan,
toch bleef jij telkens overeind.
Het heeft je gevormd tot iemand met enorme levenservaring
en zoveel relativeringsvermogen.
En verdorie wat een mensenkennis!
Jij ziet meteen wanneer iemand met een ei rondloopt
en staat klaar met een luisterend oor,
zonder er veel woorden aan vuil te maken.
Dankjewel hiervoor!*

*Nu begint een nieuw hoofdstuk in je leven,
waarin je familie, je vriend en je hobby's het belangrijkste gaan zijn.
Wandelen met de Poelmannekes,
uitstappen met Pier,
spelen met Fenne en Nelle,
een deugddoende voetreflex,
een handje hulp voor Mark,
doorzakken met de vriendinnen,
genieten van je kinderen.
Lekker fietsen?
Of gaat jouw Ros nu ook op pensioen?
Maar aan paardrijden moet je niet beginnen,
want daar ga je van niezen!*

*Ze zullen je missen hier in Ter Heide,
want wie gaat nu op het personeelsfeest de deuren sluiten?
Maar niet getreurd, hier blijven de deuren voor jou openstaan.
Als je toch eens de fiets van stal haalt,
zien we je graag nog eens passeren.
In elk geval ben je na 43 jaar trouwe dienst
hier de echte ervaringsdeskundige
en niemand in Ter Heide doet het langer dan jij!
Bedankt dat je er was voor onze bewoners.
Bedankt dat je er was voor je collega's.
Bedankt voor wie je was voor ons!
Met lood in de schoenen laten we je gaan.
Hopelijk komen we elkaar nog vaak tegen.
Dan maken we tijd voor een tasje koffie
of een wit wijntje!
En vergeet niet, Hilde: jij bent goud waard!*

Je collega's en bewoners

Onze Jos wordt 70!

Jos van Eik 2 vierde dit jaar een heel bijzondere verjaardag. Hij werd namelijk 70 jaar! En wat doen we dan? Feest vieren natuurlijk! Dat deden we met lekkere hapjes, drankjes en speciaal bezoek. Zo maakten we er een prachtige dag van, helemaal op maat van Jos.

Een topfeestje

In Eik 2 weten we wat een goed feestje inhoudt. We begonnen met een lekker pasta- en dessertbuffet. Natuurlijk mocht vlaai hierbij niet ontbreken! Zonder vlaai vier je geen feest, volgens onze Jos. Ook een glaasje bubbels mochten we niet vergeten op zo een speciale dag en natuurlijk een cadeau of 2,3,4 ... Als er dan nog onverwacht bezoek komt, is het helemaal compleet voor Jos.

Feesten op zijn Jos'

En omdat Joske dat het fijnste vindt, hebben we het in ons eigen huisje gevierd. Maar voor hem was het een geslaagde dag! Op naar de volgende voordeur voor weer een feestdag op zijn Jos'.

Martine Appermans,
leefgroepmedewerker Eik 2

Asimina Kiopekzi neemt afscheid van Woning 41

Onze Mina gaat op pensioen. In Woning 41 was je een onmisbare collega en graag gezien bij alle bewoners. Niks was jou ooit te veel. Voor de bewoners deed je altijd net dat tikkeltje extra. Afscheid nemen van zo'n topdame is niet gemakkelijk, maar we wensen jou het allerbeste toe.

*Waar moeten we met ons verhaal beginnen?
Want over onze Mina valt zoveel te verzinnen.
Ze was onze rots in de branding, onze redster in nood.
Hoe vaak liep ze niet naar de wasserij, dat aantal kilometers is echt groot!
Ze stond steeds voor iedereen klaar, met raad en daad.
Elke dag was ze daar weer, met de glimlach paraat.
Niets was haar teveel, we mochten alles vragen.
Nee, onze Mina hebben we echt nooit horen klagen!
Ze hoorde helemaal bij ons.
Wie vult er vanaf nu stiekem onze ontsmettingsflacons?
Ze is het moedertje van gasten en personeel.
Binnen ons huisje is Mina gewoon essentieel!
Zo enorm attent voor alle gasten.
Dat zie je terug op elke kamer op hun kasten.
Want elke verjaardag kregen ze een persoonlijk cadeau.
Hiervoor zeggen wij dankjewel Mina en chapeau!
Chapeau dat je die moeite telkens wou doen.
Jij blijft echt voor altijd onze kampioen!
Zelfs mee op kamp gaan deed ze met plezier.
Ook al werd ze daar soms gek van sommige collega's hun getier!
Als de jongens haar 's middags riepen voor haar tasje soep.
Dan vonden we haar steevast achteraan 41 op de stoep.
Met Fabienne vlug een heerlijk pafje, snel, snel.*

*Zij was vaak Mina's trouwe metgezel!
Wat gaan we nu toch maar doen zonder haar?
Dit afscheid valt ons allen best zwaar.
Maar het is tijd voor Mina om nu ten volle te ontspannen.
En haar agenda met enkel leuke dingen vol te plannen.
Lieve Mina, duizendmaal dank voor alles wat je hebt gedaan!
En al die keren dat je voor ons allemaal hebt klaargestaan!
Dikke kussen en heel veel liefs.*

Je jongens en je meisjes van Woning 41

Dolle pret aan het waterkunstwerk

Tijdens een sportactiviteit van woonbuurt Linde wijdden we het waterkunstwerk van campus Zonhoven in onderleiding van onze kinesist An. Wat kunnen we anders bij temperaturen van 27 °C dan onder het mom van 'sporten' onszelf en iedereen anders (de begeleiding) verkoelen met water?

Waterballonnen en bootjes racen

Op het grasveld naast het kunstwerk, in de schaduw van de bomen, hielden we een waterestafette. Hier en daar was er na dat moment al een nat T-shirt te bespeuren. Na het waterballonnenspel gingen we richting het waterkunstwerk waar een bootjesrace liet zien wie van onze jongens en meisjes de beste armspieren had bij het waterpompen. Of wie heel slim met de waterspuiters zijn bootje en zijn eendje het snelste over de finish kreeg.

Een frisse douche

Toch al een dik halfuur superflink zijn is best een inspanning voor de gasten

van de Linde. Zeker als de kat bij de spreekwoordelijke melk wordt gezet en de waterspuiters meer en meer op elkaar en op de begeleiding gericht worden. Het hek was na een klein kwartier helemaal van de dam en heel wat begeleiding, maar ook gasten, bleven achter met zeer frisse, natte kleding.

Het was de start van een mooie zomer. Wij kijken uit naar nog veel van deze leuke momenten aan dit kunstwerk op maat van onze bewoners.

Sarah Maes,
ergotherapeut woonbuurt Linde

't Brikhof gaat op stap met de Pipotrein

Op 10 augustus kwam de Pipotrein langs in het Brikhof. Nadat door corona de eerste rit in juli geannuleerd werd, was nu alles in orde voor een ritje door de Haspengouwse velden.

Een Pipotrein?

Op het domein van fruitbedrijf PIPO in Sint-Truiden kan je een halfuurtje lang genieten van een ritje doorheen het terrein. Het treintje wordt voortgetrokken door een echte tractor. Een beleving op zich! Zo ontdek je mooie plekjes op het domein en kan je van dichtbij genieten van de Limburgse fruitstreek.

Op een warme zomerdag

Vooraf checkten we nog even bij onze medische dienst of een ritje wel mocht bij 30 graden, maar door het windje dat blies, kregen we het fiat om te vertrekken. Onze groep verdeelden we in drie ritten om tijdens een tochtje van een klein halfuur met het treintje rond te rijden.

Na afloop was iedereen tevreden en meer moet dat toch niet zijn!

Johan Albert,
kinesitherapeut woonbuurt Brikhof & Henisberg

Een beer in woonbuurt Heuvel

Half mei kregen we een leuk telefoontje van het onthaal. Etienne wilde graag vrijwilligerswerk komen doen in onze woonbuurt. En hij was niet alleen, want hij bracht ook zijn hond Beer mee.

Na een kort kennismakingsgesprek en een bezoek aan de leefgroepen veroverde Beer er alle harten. Sindsdien komen Beer en Etienne elke dinsdag langs in Huis 7 en Huis 8 voor een portie wandelen en een overvloed aan knuffels. De jongeren kijken hier steeds naar uit en Beer laat het allemaal rustig over zich heen komen. Bedankt, Etienne, voor je tijd en je inzet!

Goedele Degraeuwe,
zorgcoördinator woonbuurt Heuvel

Veilige voeding: aandacht voor kwaliteitsvolle en veilige eetsituaties

Naar aanleiding van een aantal verslikincidenten in andere voorzieningen en de juridische consequenties hiervan, werkten de logopedisten van Ter Heide in samenspraak met de directie en de artsen een voedingsprotocol uit. Daarbij staat een veilige eetsituatie met maximaal comfort voor de bewoners centraal. Voeding die niet op maat is van onze bewoners kan een risico zijn voor hun gezondheid. Deze risico's willen we uitsluiten door zowel de voeding als de manier van omgaan met voeding aan te passen.

Kauw- of slikdieet

Hoe doen we dat precies? De logopedisten maken een logopedische slikscreening voor elke bewoner voor vloeibaar, half-vaste en vaste voeding. De logopedisten ondersteunen ook de concrete eetsituaties in de leefgroep. Dit geeft een indicatie van een veilige eetsituatie of niet. Op deze manier kunnen we de bewoners inschalen in een kauw- of slikdieet. Dit kauw- en slikdieet beschrijft op welke manier de verschillende maaltijden aangeboden moeten worden aan de bewoner (bv. boterhammen zonder korst in blokjes, vlees grofgemixt, ingedikte dranken, ...).

De individuele voedingsfiche

Deze informatie wordt genoteerd op de individuele voedingsfiche die

bij het niet navolgen van deze afspraken.

Een aanpassing in de eetsituatie, als gevolg van de logopedische diagnostiek, besproken met het team kan doorgevoerd worden zonder toestemming van het netwerk. Het netwerk moet wel geïnformeerd worden. De artsen van Ter Heide nemen de eindverantwoordelijkheid op voor de protocollen en voedingsfiches per bewoner op voorwaarde dat ze multidisciplinair tot stand zijn gekomen en correct worden uitgevoerd.

de verantwoordelijkheid van de leefgroepmedewerker om deze in de juiste consistentie aan te bieden aan de bewoner. Een voorbeeld: een bewoner krijgt homogeen gladde voeding en de familie brengt taart mee als traktatie. Het is dan de verantwoordelijkheid van de leefgroepmedewerker om de taart homogeen glad aan te bieden. Dezelfde afspraken gelden ook voor maaltijden die niet door Ter Heide bereid worden (bv. traiteur, aangeleverde pizza's, maaltijden op dagtochten, ...).

Vragen?

We streven naar een kwaliteitsvolle en veilige eetsituatie voor onze bewoners. Bij individuele vragen over jouw kind/familielid kan je steeds terecht bij de logopediste van jouw woonbuurt.

beschikbaar is in elke leefgroep. Elke medewerker op de werkvloer moet op de hoogte zijn van de afspraken vermeld op de voedingsfiche, deze afspraken volgen én uitvoeren. Dit impliceert ook mogelijke aansprakelijkheid

De juiste consistentie

Indien het netwerk van de bewoner voedingsmiddelen of lekkernijen meebrengt naar de leefgroep is het

[De logopedisten van Ter Heide](#)

Team HR zet medewerkersgeluk voorop

In onze organisatie IGL kiezen we een nieuwe focus en schrijven we een nieuwe verhaal. We gaan voor een andere versie van onze organisatie. Niets nieuws, niets vreemds, wel met vernieuwing en vanuit vertrouwen richting een nieuwe cultuur en nog meer professionaliteit. Alle medewerkers van Ter Heide en LIVaanhetwerk nemen daarvoor een centrale plek in binnen de organisatie. Het nieuwe HR-team zet zich ervoor in om medewerkerswerkgelek verder uit te bouwen.

Patrick Surinx

Voor en door mensen

Naast onze kwetsbare doelgroep en de focus op kwaliteitsvol leven en werken komt ook de medewerker centraal te staan binnen IGL, even centraal als de bewoner/cliënt en zijn netwerk.

We zijn ervan overtuigd dat medewerkersgeluk direct bijdraagt tot meer levensgeluk voor onze bewoners. Daarom krijgt binnen ons nieuwe HR-team werkgelek de focus. Alle medewerkers zijn onze nieuwe hoofdrolspelers in deze mensen-organisatie.

Nadine Sikora

Werkgelek

Wat verstaan we precies onder werkgelek? Werkgelek is een actief proces dat stoelt op een basis van veiligheid en duidelijkheid. Pas dan is duurzame ontwikkeling van de talenten en competenties van medewerkers mogelijk. Je werkt talentgewijs, met voldoende autono-

mie, in verbinding met anderen waar je de zin voelt van je job.

Focus van het team

Binnen het HR-team zijn we bezig met het professionaliseren en innoveren van de HR-processen van instroom tot exit. Daarnaast zetten we in op organisatieontwikkeling met nieuw leiderschap en een nieuwe cultuur. Werkgelek moet tastbaar zijn op de werkvloer. Daarom is het welzijn van onze collega's enorm belangrijk.

Binnen het HR-team hebben we collega's met heel wat expertise op verschillende vlakken, van procescoaches die het ZOT-verhaal begeleiden in de woonbuurten tot HR-collega's die een breed vormingsaanbod uitwerken of inzetten op ergonomie en arbeidsveiligheid. Die gebundelde kennis willen we ten volle benutten voor alle medewerkers binnen IGL. We staan daarom altijd open voor feedback.

Ludo Voets

Jules Schoubben

Steven Schepers

Ontmoet het HR-team

We stellen hier graag onze collega's van het nieuwe HR-team aan jou voor:

Patrick Surinx, procescoach zorg (LIVaanhetwerk, Eik, Oase, Berk-Spar)

Ludo Voets, procescoach zorg (Brikhof, Heuvel-Linde)

Nadine Sikora, procescoach zorg (Henisberg, Woonerf, Ven)

Als procescoaches zorg helpen we het ZOT-verhaal ontwikkelen en implementeren in de verschillende woonbuurten. Daarbij nemen we een coachende en ondersteunende rol op voor de teamcoaches en co-sturing. Daarnaast zetten we ons alle drie in voor opleidingen, teamanalyses, -strategieën en individuele coaching.

Jules Schoubben, procescoach ondersteunende diensten

Ik zet mijn expertise in als procescoach van alle ondersteunende diensten. Daarnaast kan ik mijn ei kwijt in coachings van leidinggevenden, werving/selectie en individuele of teamcoaching.

Steven Schepers, HR-medewerker

Voor team- of projectbegeleiding kan je altijd bij mij terecht. Daarnaast ben ik het aanspreekpunt voor alle stage-, vrijwilligers- en opleidingsvragen.

Bert Was, HR-medewerker

Ik ben het eerste aanspreekpunt voor nieuwe collega's als expert werving en selectie. Je kan ook bij mij terecht voor opleidingen, coaching, dienend leiderschap (ZOT), psychosociaal welzijn en TMA-coaching. Daarnaast sta ik er ook als vertrouwenspersoon.

Stephanie Lebrun

Stijn Vandeurzen

Elke Gilissen

Stephanie Lebrun, HR-medewerker

Ik richt me vooral op ontwikkelen, schrijven en opvolgen van de HR-processen van IGL. Daarnaast bekijk ik met de organisatie de KPI's op vlak van HR, teken ik flows en audits mee uit en volg ik de sociale wetgeving op.

Kristien Cypers, HR-medewerker

Voor acties rond werkgeluk kan je bij mij terecht. Ik maak daarvoor regelmatig contact met de verschillende teams om te horen wat er leeft. Deze noden verwerk ik in volgende acties.

Stijn Vandeurzen, preventieadviseur

Ik sta in voor de arbeidsveiligheid en -hygiëne, ergonomie, gezondheid, verfraaiing van de werkplaatsen en leefmilieu. Daarnaast zet ik me in als TMA-consulent en begeleid ik exitgesprekken.

Katrien Geukens, juriste

Als juriste ondersteun ik de organisatie en haar medewerkers bij alle juridische en arbeidsrechtelijke vragen. Ik volg de regelgeving op de voet en behartig het secretariaat van IGL.

Elke Gilissen, teamcoach HR

Als teamcoach sta ik er voor mijn HR-collega's en zet ik me samen met het directieteam in voor de organisatieontwikkeling en het HR-beleid van IGL. Ik werk ook aan specifieke individuele vragen, teamcoachings, analyses en projectwerking.

Elke Gilissen,
teamcoach HR

Bert Was

Kristien Cypers

Katrien Geukens

Nieuwsgierige neus

In dit nummer van Ter Heide nieuws stelt An Noben, teamcoach Berk 1 en Spar 2, haar nieuwsgierige neusvragen aan Jo Colson, hoofd grootkeuken Tongeren. In de volgende editie zal Jo op zijn beurt enkele vragen stellen aan een andere collega.

An: Kan je me vertellen hoe lang je al in Ter Heide werkt?

Jo: Ik weet nog dat het verhaal begon als jonge knaap die ambitieus aan de slag ging in de keuken van Genk. Ondertussen is dat 23 jaar geleden. Na een jaar of twee werd ik het jongste hoofd binnen Ter Heide. Achteraf gezien misschien iets te jong, maar ik ben wel een persoon met karakter. Gelukkig had ik de steun van mijn ouders, collega's en leidinggevenden. Elke dag belde ik iemand op om te vragen of de keuzes die ik maakte goed waren of om problemen die zich stelden op te lossen. Deze manier van werken zorgde voor twee positieve uitgangspunten: 1) Het zorgde voor een filter tussen mijn jeugdige enthousiasme en het werkelijke leven. 2) De oplossingen waren afgetoetst bij verschillende personen. Dat zorgde ervoor dat ik zelf ook steviger in mijn schoenen stond. Zo werden waarden zoals eerlijkheid en correctheid van mijn ouders doorgegeven aan de mensen naast mij. Leidinggevende zijn: het is een makkelijk woord dat moeilijk uit te voeren is voor velen. Na zovele jaren is het voor mij evenwel een tweede natuur geworden.

An: Naast je werk in de keuken bied je ook een luisterend oor aan de collega's. Kan je daar wat meer over vertellen?

Jo: Na verloop van tijd veranderde het telefoneren. Mijn keuzes aftoetsen, dat gebeurt nu nog! In plaats van te bellen, komen de personen nu naar mij toe. Zij hebben van alle soorten vragen of problemen: hoe een probleem aanpakken, een luisterend oor bieden, inzicht geven, advies geven of gewoon een troostende schouder zijn. Het is een fijn gevoel, wanneer je iets kunt betekenen voor iemand anders.

Op een gegeven moment ben ik een cursus bemiddeling gaan volgen en heb ik mij gespecialiseerd in burgerlijke en handelszaken. Vervolgens maakte ik ook de cursus vertrouwenspersoon af samen met mijn medecollega's vertrouwenspersonen. Een hele ervaring, want het was het begin van de coronaperiode.

Deze opleidingen hebben werkelijk mijn leven veranderd. Bij dezen een dankwoordje voor alle lesgevers die mij en anderen zover hebben gebracht! "Zalig om het leven vanuit een ander perspectief te bekijken."

Vroeger gaf ik advies, ook al vroegen ze er niet om. Je kent dat wel: bij de koffie, tijdens de middagpauze of gewoon ergens. Nu geef ik geen ongevraagd advies meer, maar enkel advies als ze het vragen. Deze insteek is een wereld van verschil. Dat is dan ook mijn tip aan jullie. En doe maar gewoon normaal, want het leven is al moeilijk genoeg.

An: Waar haal jij plezier uit op de werkvloer?

Jo: Deze vraag is makkelijk te beantwoorden en moeilijk om te verwezenlijken, aangezien we een groot bedrijf zijn met veel verschillende meningen, gedachten, culturen enz. Het antwoord is: zorgen dat de gasten krijgen wat ze nodig hebben en in teamverband zorgen dat alles draait zoals het hoort te draaien.

An: Wat doe je het liefst als je niet moet werken?

Jo: Genieten van de grote en kleine dingen des levens. De fijnste momenten! Naar Luik rijden op een zondagvoormiddag om zo op de markt een stokbrood uit te halen bij een Turkse bakker, bij de Italiaanse slager spinata picante (Italiaanse salami) of parmaham te bestellen en zo al etend te belanden op een bankje in de zon, langs de Maas.

Dit heerlijke samenzijn met mijn liefvallige partner. Met de ouders een kaartje leg-

gen, Rummikub spelen, een terrasje doen, lekker eten en drinken. Eigenlijk er gewoon zijn voor elkaar en met elkaar!

Op vakantie fijne dingen doen. In een andere omgeving meegaan met de verschillende ingevingen van verschillende culturen en gedachtes. Luisteren naar een ander verhaal, dat vinden wij geweldig. Het thuis gezellig maken en kwispelend van alles verwezenlijken. Dromen realiseren en doelen bereiken. Dat is genieten.

An: Als laatste een vraag die al veel collega's willen stellen ... Kan je mij het recept geven van die superlekkere tartaarsaus?

Jo: Iedereen maakt deze evenwel een beetje anders, maar toch. Hieronder twee recepten om te proberen.

- Eieren hardgekookt: 4 stuks pletten tot grof
- Gesnipperde ui: 100 g
- Mayonaise: 350 g
- Citroensap: 1 koffielepel
- Gehakte peterselie
- Paprikakruiden
- Peper en zout
- Alles onder elkaar mengen en genieten maar.

Heel vroeger maakten wij tartaar ook als volgt:

- Eieren hardgekookt: 4 stuks pletten tot grof
- Zoetzure augurkjes: 50 g in stukjes snijden
- Zoetzure ajuintjes: 50 g in stukjes snijden
- Mayonaise: 350 g
- Beetje sap van de zure ajuintjes
- Citroensap
- Paprika
- Peterselie
- Peper en zout

Laat het smaken!

Nieuwe medewerker in de kijker

Jilke Nouwen

Hallo, ik ben Jilke Nouwen en sinds 1 augustus verpleegkundige in woonbuurt Henisberg.

Familie

Ik ben 24 jaar oud en op het moment woon ik nog in Hasselt. Samen met mijn vriend Thomas ben ik op zoek naar een eigen plekje. Thuis ben ik graag bezig met lekker eten maken voor mijn familie en spelen met mijn hond Toby, een Duitse herder. Ik hou er ook van om weg te gaan en nieuwe dingen te ontdekken.

Een nieuwe uitdaging

Voor Ter Heide heb ik bijna 3 jaar gewerkt op de afdeling Neurologie/Stroke-unit in het Jessa Ziekenhuis. Ik heb daarvoor een korte periode bij het Wit-Gele Kruis ge-

werkt. Daarnaast heb ik ook een diploma van opvoedster. Omdat ik mijn interesse in en passie voor de doelgroep van mensen met een beperking graag wou verbinden met mijn job, ging ik op zoek naar een heel nieuwe uitdaging. Deze vond ik in Ter Heide.

Warme zorg

In de korte periode dat ik hier werk, heb ik mogen ervaren wat een warme mensen hier werken, die warme zorg bieden aan de bewoners. Ik kijk ernaar uit om nog meer nieuwe mensen te ontmoeten en veel bij te leren.

Jilke Nouwen,
verpleegkundige woonbuurt Henisberg

Ine Claes

Hallo allemaal! Ik ben Ine Claes, 34 jaar en afkomstig van Zonhoven. Ik stel mij met veel plezier voor als de nieuwe voedingsdeskundige in Ter Heide.

Een nieuwe doelgroep

In 2009 studeerde ik af als diëtiste en al snel heb ik mij gesetteld in de zorg. In het UZ Leuven heb ik jarenlang vertoefd op de afdeling pediatrie en voornamelijk gewerkt met kinderen met mucoviscidose. De lange afstand en de komst van ons dochtertje Julie heeft me doen beslissen om een andere weg in te slaan. Op 13 juni 2022 ben ik gestart aan dit nieuwe avontuur en sindsdien ben ik werkzaam in alle campussen van Ter Heide. Voor mij is deze doelgroep nieuw, maar ik kijk ernaar uit om mij in een andere

discipline te verdiepen en veel bij te leren.

Voedzame maaltijden

In mijn functie ben ik voornamelijk de schakel tussen de zorg en de grootkeuken. Ook sta ik in contact met de logopedisten en leefgroepmedewerkers. Samen wordt ervoor gezorgd dat voor elke bewoner een voedzame en, indien nodig, aangepaste maaltijd geserveerd wordt.

Vanaf de start ben ik met open armen ontvangen door mijn collega's. Ik ben dan ook heel blij om voortaan deel uit te maken van het team Ter Heide en mij mee in te zetten voor de beste zorg voor de bewoners.

Ine Claes,
diëtiste

Onverwacht bezoek van de goedheilig man

Groot was onze verbazing toen we in het voorjaar een onverwacht bezoekje kregen van de goedheilig man. Wij dachten dat hij al lang terug vertoefde in Spanje, maar niets was minder waar. Hij bracht in de hoedanigheid van Peter Van Oeteren (Ford) woonbuurt Heuvel nog een onverwacht geschenk.

Muziekkamer wordt ontspanningskamer

Van de Sint van de Ford mochten we 1 250 euro besteden aan een zelf uitgekozen project. Dat moet je maar één keer zeggen in de Heuvel, want er zijn altijd meer gegadigden dan centen. We kozen ervoor om in Huis 8, de GES+-groep een ontspanningskamer te installeren.

De vroegere muziekkamer wordt (inderdaad, 'wordt'), want het is een work in progress) omgebouwd tot een gezellige kamer waar bewoners naartoe kunnen als het stressniveau wat begint te stijgen. Op zo een moment is het vaak goed dat een bewoner even alleen of met een individuele begeleider in deze ruimte kan vertoeven om afleiding te krijgen.

Deze afleiding kan de bewoner naar eigen behoefte invullen in de ontspanningskamer, waardoor de aandacht van

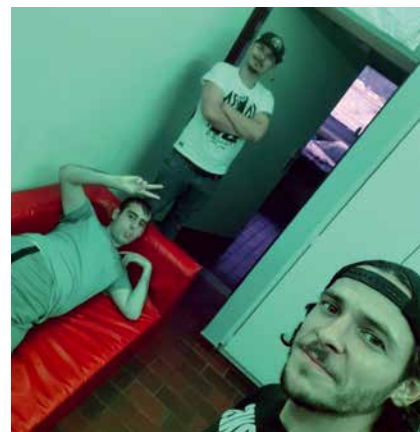
de stresstrigger wordt weggenomen en het stresspeil terug kan zakken.

Eigen bijdrage

We voorzien in deze ruimte enkele zit-zakken om lekker in onderuit te zakken, ledstrips om een sfeervol kleurtje in de kamer te creëren, muziek, een beamer en PlayStation. In september maken de bewoners onder leiding van een leerkracht een graffiti muur in de kamer. Zo wordt het een ruimte waar elke bewoner zijn steentje aan bijdraagt. Zelf bijdragen kan meehelpen aan een positiever zelfbeeld en aan een hoger thuisgevoel. Laat dat nu net zijn waar we in Ter Heide voor staan: een tweede thuis voor onze bewoners!

Bedankt en tot snel

Beste Sint, via deze weg willen wij u heel

hartelijk danken! Binnenkort maakt u terug de reis naar ons Belgenland. Dat de zee kalm mag zijn zodat u niet door al te woelig water moet varen. Goeie reis!

Patsy Haex,
leefgroepencoördinator-expert

Fineko zet 20 miljoen stappen voor Ter Heide

In het kader van het 'Fitste bedrijf' werden de medewerkers van Fineko in juni uitgedaagd door hun vennoten. Via een wandelchallenge kregen ze de kans om geld in te zamelen voor een goed doel. Het doel was om op 30 juni met alle 100 collega's samen 20 miljoen stappen te zetten. Alle medewerkers lieten zich van hun sportiefste kant zien en bewezen dat ze elke opdracht aankunnen!

Stap voor stap naar 20 miljoen

Fineko focust al meer dan 25 jaar op accountancy, fiscaliteit en juridische begeleiding van ondernemers. Daarnaast hebben ze deze zomer ook be-

wezen dat ze een warm hart hebben voor de bewoners van Ter Heide. 20 miljoen stappen zetten op één maand tijd is een hele prestatie. Concreet betekende dat ca. 6 700 stappen per medewerker per dag.

Tegen midden juni waren 6 miljoen stappen gezet en was het even spannend afwachten of het doel bereikt zou worden. Iedereen zette toch zijn beste beentje voor en stak een tandje bij. Heel wat huisdieren kregen een langere wandeling en na een extra inspanning van

iedereen werd op het eind van de maand toch het goede nieuws verspreid: de 20 miljoen stappen waren bereikt!

Een prachtig eindresultaat

Eind augustus kwam vennoot Stijn De Prins samen met medewerker Evi Vandamme langs in Ter Heide om het resultaat van hun inspanningen te tonen. Dankzij de sportieve prestaties van alle medewerkers mocht algemeen directeur Paul Geypen een mooie cheque in ontvangst nemen.

Bedankt aan alle vennoten van Fineko voor de steun aan onze bewoners en chapeau aan alle medewerkers die zorgden voor dit mooie resultaat!

De Heikneuters steunen Ter Heide

Wandelsportvereniging De Heikneuters organiseerde op 16 juli een wandeltocht ten voordele van Ter Heide. De opbrengst van deze liefdadigheidstocht ging naar de aankoop van een elektrische fiets voor de bewoners. Door een gelukkig toeval kwam die fiets er al sneller dan verwacht.

Gevarieerd parcours

Voor het vijftigjarig bestaan van de wandelvereniging hadden De Heikneuters een liefdadigheidstocht gepland. Door corona kon die wandeltocht met wat uitstel eindelijk plaatsvinden in juli. De wandelaars vertrokken op een speciale locatie, want het Genker plantencentrum opende zijn deuren als inschrijvingsplek. Vandaaruit vertrokken verschillende parcours richting de mijnterril van Winterslag en andere parcours richting de bossen van Hengelhoef. Wandelaars konden naar wens verschillende afstanden combineren tot grotere afstanden.

Elektrische tandem

Alle inspanningen leverden een mooi resultaat op waarmee De Heikneuters en Bart Hiemeleers al snel een mooie

elektrische tandem driewielers konden aankopen. Dit nieuw type fiets werd meteen in gebruik genomen in woonbuurt Linde. Zo konden zij genieten van het mooie zomerweer en tegelijk

de nieuwe fiets uittesten.

Een supermooi resultaat voor een goed georganiseerde wandeltocht. Bedankt aan iedereen die zich hiervoor inzet!

Wandelen voor 't Brikhof

Wandelclub VV Goldenstar Borgloon organiseerde op zondag 28 augustus een wandeling ten voordele van Ter Heide Borgloon. De organisatie stippelde een wandeling uit voor rolstoelen van 4 km en onverharde routes van 12, 20 en 30 km voor de echte wandelaars.

Ontspannende wandeling

Dit jaar waren er een kleine 500 inschrijvingen. Dat is minder dan vroeger, maar alles komt weer stilletjes aan

op gang na een lange coronapauze. De deelnemers waren vooral andere wandelclubs uit de buurt, maar ook van al wat verder weg. Voor iedereen

die aanwezig was, werd het een ontspannende wandeling in een mooie omgeving.

Tijdens de wandeling werden er drie stops voorzien: de sportzaal van 't Brikhof, brasserie De Baron en 't Jagershof. Daar konden de wandelaars een lekker biertje, een stukje taart, soep of wat fris nuttigen.

Toporganisatie

Gustave heeft dat weer prima georganiseerd samen met zijn wandelclub. Alles is zeer vlot verlopen en 't Brikhof mag de vruchten plukken van al dit harde werk. Dank aan de wandelclub!

Evi Lagaeyse,
zorgcoördinator woonbuurt Brikhof

Zou het?

Of het nu één van die toch gedenkwaardige snikhete vakantiedagen was, weet ik al niet meer. Maar het artikel dat die dag, 13 augustus 2022, in de krant stond, zit nog altijd in mijn hoofd rond te tolleren. “Enkel het strikt noodzakelijke presteren is goed genoeg, zegt een jonge generatie werknemers op TikTok.”

Dat was de belangrijkste zin. En vandaag, 5 september 2022, hoor ik opnieuw in het VRT nieuws over ‘quiet quitting’. Vrij vertaald: ‘net genoeg werken om niet ontslagen te worden’. Een succesvol fenomeen op de Amerikaanse site, blijkbaar nu aan het doorsijpelen naar hier. Toch iets om over na te denken.

Hoe komt dat? De ene vraag komt al vlugger dan de andere! Hebben wij onze kinderen zó opgevoed, teveel in de watten gelegd? Prinsen en prinsessen ervan gemaakt? Bij de minste zucht of traan heel de familie in een spoeddienst herschepen en bij het eerste woordje of eerste rondje op de fiets het enthousiasme en het applaus van 60 000 Pukkelpoppers. Of op de minste wenk, onmiddellijk het gouden schaalje met het gevraagde. Verwend dus. Zou het?

Of is het door COVID? Met de schoollessen virtueel en de contacten enkel nog via scherm. Of is het gewoon altijd met één oog op dat schermje in de hand en het andere, als het lukt, gefocust op de persoon met wie je praat. Geen communicatie, afstandelijkheid dus. Zou het?

Of zijn die jonge mensen met veel hoop en enthousiasme met het

werk begonnen en werd dat niet opgemerkt? Maakte het niet uit of ze dat goed probeerden te doen? Iedereen was immers zijn eigen lijstje aan het afvinken. Geen waardering dus. Of waren ze gestart als prinsen en prinsesjes en moesten ze ondervinden dat een werkvloer geen koninkrijk is. Zou het?

Of hadden ze ondervonden dat de witte vlaggen of welke appreciatie ook voor de uitzonderlijke inzet maar net zo lang duurde als de tv er beeldjes over maakte? En zijn ze na die vierde of vijfde golf afgeknaapt. Zou het?

Of werden ze zodanig overvraagd vóór en na de werkdag, altijd beschikbaar, dat ze nu op de rem staan van die voortdenderende trein. Zou dat?

Of genieten ze de luxe van overaanbod? Altijd prijs op de arbeidsmarkt en maakt het hoegenaamd niet uit wat, waar of met wie er gewerkt wordt. Als het maar betaald wordt. Zou het?

Experten in arbeidsmarkt of arbeidsmotivatie, professoren management, allemaal geven ze een stukje verklaring waarom dit zo robotachtig klinkt. De verklaring van een neuroloog zat er misschien nog het dichtst bij: “We zijn vergeten dat wij ook nog voelende wezens zijn, we leren niet naar onze emotionele noden luisteren.” Wij willen graag gezien worden, gewaardeerd worden, iets betekenen voor iemand en erbij horen ook nog.

Dat is allemaal ‘gevoel’. Om dat te bereiken is er ‘betrokkenheid’ nodig.

Een woord met de inhoud van een dikke roman, zo veelzijdig, zo creatief, zo allesomvattend, maar ook zo ‘veelvragend’.

Ik geloof dat die neuroloog ooit in een van onze leefgroepen is langs geweest en daar inspiratie gevonden heeft!

R. Moeilijkmens

Op smaaktest in de leefgroep

Op de Gebruikersraad vlak voor de zomervakantie was er een lange discussie over de kwaliteit en smaak van de warme maaltijden. Daarop werd besloten dat ouders zelf de maaltijden eens konden proeven om van daaruit een opinie op te bouwen. Ik ben daarom in Woning 43, waar mijn zoon Jonas verblijft, van een viertal middagmalen een lepeltje van alles gaan meeproeven.

Variatie in het menu

Wanneer de maaltijden rond 11.30 uur in de leefgroep aankwamen, werden alle boxen op hun temperatuur gemeten. Als de temperatuur niet oké was, werd de voeding in de microgolf opgewarmd.

Het werd een drukke bedoening om alle gasten hun eten te geven. De soep mocht uiteraard ook weer niet te warm zijn, want sommige bewoners beginnen ervan te drinken en zouden zich kunnen verbranden. Alles werd vakkundig gecontroleerd en met zorg aan de gasten gegeven. Er was variatie in het menu omwille van diëten. Sommigen hebben grofgemalen maaltijden, anderen weer heel fijn gemalen en er werd uiteraard ook rekening gehouden met het gegeven dat sommige gasten bepaalde vlees- en/of groentesoorten absoluut niet lusten.

De smaaktest

De soepen vond ik over het algemeen aan de dunne kant, maar ze waren wel (op één dag na) smaakvol en goed af-

gekruid. De aardappelen natuur waren redelijk flauw, maar de purees waren dan weer veel smaakvoller. Het vlees en de saus waren ook lekker. Verrassend voor mij was dat de veggieburger smaakvol en kwalitatief goed was.

De groenten natuur waren echt natuur, zonder saus of kruiding. Daar is wel plaats voor wat verbetering. Ik heb uiteraard ook de grof-/fijn gemalen maaltijden geproefd. Deze hadden voor mij een vreemde consistentie, maar waren ook weer smaakvol en lekker afgekruid. Daarnaast heb ik ook van één avondmaal kunnen proeven: pastazalmsalade en veggie aardappelsalade. Ook deze maaltijd was gewoon lekker.

Smaakvolle grootkeuken

Als besluit: het is een grootkeuken en dat is sowieso anders dan thuis. Niettegenstaande vond ik de maaltijden over het algemeen smaakvol. Je smaakt wel dat er groenten en vis uit de diepvries komen. Daar is niets mis mee, maar met een klein beetje meer aandacht

van de kok hoeft je dit helemaal niet te proeven.

De soepen waren voor mij aan de dunne kant, door te veel water of te weinig groenten? Verder kan men een kruidenmengeling per leefgroep voorzien en zout kan je altijd toevoegen, voor wie dat wil.

Verrassend vond ik vast te stellen dat er veel seizoensfruit aanwezig was in de leefgroep. Iemand had mij ooit verteld dat de gasten enkel appel en peer kregen. Niet waar dus.

Interessante ervaring

Ik vond het leuk op deze manier eens zicht te krijgen op hoe de menu's eruit zien en wat onze gasten aangeboden krijgen. Tot slot, als er maar één personeelslid aanwezig is, is dat pittig. Niet omwille van de kruiding, maar door de workload. Misschien ook iets om rekening mee te houden.

Culinaire groet,
Arlette Meuwis,
mama van Jonas (bewoner Woning 43)

Een bloemetje voor ... het personeel van 't Brikhof

In woonbuurt Brikhof werd de voorbije zomer weer flink geactiveerd: huifkartochten, frietenfeest met artiest, BBQ, mobiele kinderboerderij, met zijn allen naar de kermis in Sint-Truiden, wellnessweek, wandeling Gotem, hondenwandeling Alken, Patton-Drivers Ulbeek, activiteiten zowel op het terrein als extern. Zo zien we het graag, onze kinderen genieten hier heel intens van!

Vlot verloop van activiteiten

Bij dezen wil ik heel graag woonbuurt Brikhof in de bloemetjes zetten om het telkens weer mogelijk te maken dat 'al' onze kinderen kunnen deelnemen aan al deze leuke zomeractiviteiten.

Mijn dank gaat uit naar het verzorgende personeel, co-sturing, MDT, dienst onderhoud, het keukenteam en de technische dienst. Al deze teams dragen telkens hun steentje bij om alles vlot te laten verlopen: ondersteunen bij het transport van onze bewoners, ondersteunen bij de middagsituatie, opbouwen/opruimen van de activiteit, ...

Intense samenwerking

Ook het MDT en de co-sturing hebben zich de voorbije zomer extra ingezet om alle diensten in te vullen in de leefgroepen. Ondersteunende diensten zoals onderhoud, onthaal, ... hebben zich daarnaast opgegeven om te helpen bij de middagsituatie.

Zoiets kan je enkel verwezenlijken als iedereen zijn steentje bijdraagt. Als ouder is het prachtig om te zien dat door deze intense samenwerking onze kinderen stralen en gelukkig zijn!

Gerda Gezyen-Pierlet,
voorzitter Stuurgroep Ouderwerking
woonbuurt Brikhof

Goede Communicatie

In deze bijdrage delen ouders kleine (of grote) voorbeelden van goede communicatie in hun leefgroep of woonbuurt. Het doel is andere woonbuurten te inspireren en ouders, personeel en bewoners dichter bij elkaar brengen. In campus Borgloon zette de Stuurgroep Ouderwerking Brikhof mooie stappen.

Goede afspraken maken

De Stuurgroep Ouderwerking bestaat, behalve uit personeel van Ter Heide, uit de vertegenwoordigers van de Gebruikersraad en minimaal één ouder van elke leefgroep. Agendapunten kunnen van iedereen komen.

Zo vroegen wij bijvoorbeeld bij het vorige overleg dat de nieuwe teamcoaches

zich zouden voorstellen en ook eens aanwezig zouden zijn bij een overleg van de Stuurgroep. Dat is intussen gebeurd. We spraken ook af dat de teamcoaches regelmatig terug activiteiten voor ouders zouden uitwerken (bv. een wandeling, een BIM-sessie, etc.). Zo maken we terug de verbinding met elkaar.

Meer ouders bereiken

De maatschappelijk werker zorgt na de Stuurgroep voor een verslag. Vroeger ging dit enkel naar de ouders en medewerkers die aanwezig waren op het overleg. Op vraag van de ouders wordt die echter vanaf nu verspreid met de nieuwsbrief naar alle ouders.

Ook informatie uit de Gebruikersraad wordt intussen in alle woonbuurten via een nieuwsbrief verspreid. Zo kunnen meer ouders bereikt worden. Ouders die geen mailadres hebben, ontvangen

de nieuwsbrief op papier via het postvakje in de leefgroep. Het is de bedoeling dat de ouders, indien nodig, op deze Gebruikersraadinfo inspelen via mail of telefonisch bij de leden van de Gebruikersraad.

Samenwerken

Op deze manier krijgen ouders meer inzicht in informatie vanuit Ter Heide en kan omgekeerd ook nuttige informatie van de ouders gebruikt worden om samen verder te werken aan een fijne woonbuurt voor onze kinderen. De uitbouw van een goed geolied lokaal ouderoverleg is daarbij hét startpunt voor goede onderlinge communicatie.

Pascal Nobus,
vader van Axel (bewoner Hof 1)

Boekentip: Lasse Kangoeroe heeft een soldaat in zijn hoofd

In dit kinderboek neemt auteur Nele Reynders je mee doorheen een gewone dag van Lasse, een kleine kangoeroe die zich op het autismespectrum bevindt. Het boek probeert kinderen met autisme en hun brussen een inkijk te geven in wat autisme precies is. Lasses autisme krijgt de vorm van een vriendelijke soldaat in zijn hoofd. Samen overwinnen ze hindernissen als drukte, zintuiglijke prikkels, slaapproblemen, etc. Door de vragen die in het boek worden gesteld kan je op een eenvoudige manier met kinderen in gesprek gaan over autisme.

Op zoek naar hulp via Zorgwijs.be

De website www.zorgwijs.be probeert zorgvragers sneller inzicht te bieden in welke organisaties in de buurt specifieke ondersteuning aanbieden op basis van jouw zorgnoden. De zoektocht naar geschikte ondersteuning is vaak een hele klus. Via enkele klikken krijg je nu veel sneller een duidelijk overzicht van zorg-

aanbieders en -ondersteuning in jouw buurt. Vind je een goede match? Dan kan je bovendien direct contact met hen opnemen.

Op Zorgwijs vind je zowel een aanbod voor Rechtstreeks Toegankelijke Hulp (RTH) als een overzicht voor mensen met meer intensieve hulpbehoeften.

Op vakantie in de Vlaamse Ardennen

De Kleppe in Everbeek (Brakel) is een vakantiecentrum met een A+ toegankelijkheidsgraad. De vakantiehuizen bieden plaats voor grote en kleine groepen en zijn volledig rolstoeltoegankelijk en autismevriendelijk. De Kleppe zet zich in om een fijne rustplek te bieden voor kwetsbare doelgroepen. Je kan er gebruikmaken van een toegankelijke belevingstuin, snoezelruimte, hulpmiddelen uit de anti-box, etc. Wie van dieren houdt kan bovendien helpen bij de dagelijkse verzorging van de paarden, geiten, konijnen, kippen, ... en genieten van het contact met de dieren.

Het volledige activiteiten aanbod is rolstoeltoegankelijk en de prikkelarme kamers en anti-tools ontvingen het autismevriendelijk label van Autisme Centraal. Het vakantiecentrum is ingericht op maat van personen met fysieke en verstandelijke beperking. De nodige gratis zorg-hulpmiddelen (hoog-laagbed, bedlift, douchebrancards, ...) zijn voorzien en je kan

rekenen op de ondersteuning van een professioneel zorgnetwerk.

Meer informatie vind je op: www.dekleppe.be.

Uit het dagboek van een jong gepensioneerd

Midden juni ben ik naar Genk gereden. Freddy, collega en vriend, nodigde me uit voor zijn pensioenviering (na twee jaar corona) en zijn 65ste verjaardag. Het was heerlijk bijpraten met inmiddels meestal ook gepensioneerde generatiegenoten van Ter Heide. Ter Heide is voor mij altijd meer geweest dan enkel mijn kostwinning. Ik kom dan ook nog steeds graag naar campus Tongeren als vrijwilliger.

Gezellig bijpraten

Op vrijdag was het feest in Ter Heide Tongeren. Na een mooi optreden van onze rolstoeldansers is iedereen buiten getrokken. Jaren had ik zelf stress vanuit de organisatie, nu was het prettig bijpraten met vrijwilligers, personeelsleden en vele ouders waar ik altijd een goede band mee gehad heb. Johan,

collega op mijn eerste werk in 1976 in Brasschaat, komt nu elke maand zijn broer opzoeken en Jos kijkt daar telkens naar uit. "Het blijft rekening houden met zijn kwetsbaarheid."

Thuiskomen

Op maandag mag ik na de wandeling in Henis 3 terug gaan eten geven. "We

kunnen altijd een hand gebruiken!" Ter Heide is altijd meer dan mijn werkplek geweest en het blijft er tekens weer thuiskomen!

Guido Massonnet,
gepensioneerd medewerker

Ga op pad met gepensioneerdenclub 'Oud, maar niet out!'

Na een te lange rustperiode ten gevolge van de coronatoestanden kunnen we eindelijk onze werking voor de gepensioneerden van Ter Heide terug opnemen. Met een aantal geëngageerde mensen hebben we toch een aantal keren samengezeten om van gedachten te wisselen over eventuele activiteiten, bijeenkomsten, ...

Een rondleiding in Ter Heide

Zo zal onze eerstvolgende activiteit doorgaan op maandag 24 oktober 2022 in campus Zonhoven. We zullen er starten met een lichte brunch, gevolgd door een rondleiding in de vernieuwde gebouwen. Afsluiten doen we met een gezellige babbel en iets erbij. De aangesloten leden van 'Oud, maar niet Out!' zullen later via e-mail een uitnodiging krijgen voor deze activiteit.

Sluit je aan

Voor de vers gepensioneerden doen we nog eens een warme oproep

zich aan te sluiten bij 'Oud, maar niet Out'. Dit kan door het formuliertje dat je bij uitdiensttreding via de personeelsdienst ontvangen hebt in te vullen en terug te bezorgen. Je kan je ook rechtstreeks melden bij Viviane Luyten die deze gegevens verzamelt: viviane.luyten1@telenet.be of telefonisch via 0476/47 34 09.

Doelstelling

Bedoeling is om tweemaal per jaar samen te komen (in maart en oktober), telkens op een andere locatie

en met een ander programma. We mogen stellen dat de activiteiten die tot nu toe zijn doorgegaan erg geslaagd bevonden werden. Oude vriendschappen werden hernieuwd en allerlei anekdotes uit het werkverleden zorgden voor de nodige hilariteit.

Dus we hopen alleszins dat je er ook bij zal zijn!

De werkgroep 'Oud, maar niet out!'

Maurice Bammens: vrijwilliger van het eerste uur

Sommige mensen worden geboren met vrijwilligersbloed in hun aderen. Ook bij Maurice Bammens is dat het geval. Al sinds de beginjaren van Ter Heide zet hij zich in voor de bewoners. Logistieke ondersteuning bieden bij festiviteiten evolueerde naar ondersteuning bieden in de leefgroepen. Intussen is hij niet meer weg te denken uit campus Zonhoven. Tweemaal per week bezorgt hij de bewoners met een vast fietsclubje een leuke uitstap. Maurice vertelt:

Van Joker naar vrijwilliger

Op mijn 35ste had ik het gevoel dat ik in een routine beland was: werken, eten, slapen. Er moest toch meer in het leven zijn dan dat? Door mijn kinderen kwam ik in de Ouderraad van de Chiro terecht, een eerste vorm van vrijwilligerswerk. Via de KWB en fietsclub De Jokers kwam ik dankzij Rik Geerts bij Ter Heide terecht. Eerst hielp ik met tenten opbouwen, kaartjes verkopen etc.

Nadien werd ik ook af en toe gevraagd om eens bij de bewoners te komen helpen. Dat viel zo goed mee dat ik vroeger

groep op fietstocht, maar ik doe ook individueel activiteiten met leefgroepen. Ik ga meestal met dezelfde groepen mee. Nu sta ik vooral bij het Ven en de Berk, vroeger was dat vooral de Oase. Zo leer je de bewoners ook beter kennen. Fietsen doe ik als Joker natuurlijk het liefst. Met De Jokers zetten we ons ook heel wat jaren in voor verschillende sponsorevenementen en sponsorfietsochten. Daarna een mooie cheque kunnen afgeven, blijft één van de mooiste herinneringen die ik hieraan heb.

Het plezier van vrijwilligen

Vrijwilliger zijn geeft je de kans om de bewoners beter te leren kennen. Wanneer je de persoon achter de beperking leert kennen, gaat er een wereld voor je open. Ik ken verschillende bewoners intussen al heel goed. Wanneer ik een leefgroep binnenkom, weten ze dat er iets leuks gaat volgen. Ze zijn altijd blij om mij te zien en dat doet mij ook deugd.

Ik ben geen persoon die grote ervaringen nodig heeft om plezier te halen uit mijn vrijwilligerswerk. Het zijn vooral de kleine gelukjes van de bewoners waar ik zelf gelukkig van word. Ik zeg altijd: vrijwilligerswerk is niet betaald omdat wat je ervoor terugkrijgt onbetaalbaar is. Eén van de mooiste dingen om te zien, is hoe de bewoners op jou reageren. Bij bijvoorbeeld het snoezelen met Luana of

wanneer je haar handen masseert, zie je hoe alle spanning meteen wegvalt. Daar doe ik het voor.

Samenwerking met de leefgroep

Als vrijwilliger krijg ik ook informatie van de leefgroep over wat belangrijk is voor de bewoners. Zonder begeleiding gaan we niet van het terrein af, maar het is goed als je zelf alert kan zijn voor bepaalde signalen en je handelen hierop aanpast. De begeleiding van Ter Heide zorgt ook altijd voor een goede planning van ons fietsgroepje. Dat is een hele klus. Zij gaan na welke bewoner op dat moment mee kan en wie met welke vrijwilliger meefietst.

Gewoon doen!

Er zijn superveel vrijwilligers in Ter Heide die hier al jaren komen, ook ouders van bewoners. Je moet als vrijwilliger vooral doen wat je graag doet. Als je, zoals ik, vanuit een vriendengroep als De Jokers kan vertrekken, is alles mogelijk. Wanneer je een fijne groep hebt en achteraf gesoigneerd wordt met een lekkere tas koffie en een koekje heb je niet meer nodig. Ik kan het alleen maar aanraden. Wie erover nadenkt om vrijwilliger te worden, zeg ik: gewoon doen!

elke dag kwam. Intussen is dat iets geminderd, maar sta ik wel elke maandag en woensdag paraat. Op mijn 74ste doe ik het nog even graag als in het begin. De glimlach en het plezier van de bewoners zien, is onbeschrijflijk mooi. Vaak gaan we met de vrijwilligers in

Maurice Bammens,
vrijwilliger campus Zonhoven

Wim De Wilde, bewoner Henis 4

Wim werd geboren op 15 december 1970 als tweede in een gezin van drie kinderen. Samen vormden ze een warm en mooi gezin. Hij groeide op en ging naar een dagverblijf in Maastricht.

Op 10-jarige leeftijd werd Wim opgenomen in Ter Heide Genk. In Huis 5 ging een nieuwe wereld voor hem open. Hij leerde samenleven met de medebewoners van zijn groep, liet zich verwennen door ál de begeleiders en huppelde tevreden mee tussen al de nieuwe uitdagingen op zijn pad. Hij zag stiekem die nieuwe ontdekkingen wel zitten en wist dat hij met zijn lieve ogen en hoog knuffelgehalte iedereen wist te bekoren. In augustus 1999 ging hij in Berg 6 wonen, in campus Tongeren. Men zag hem heel graag komen en Wim blonk van de goede zorgen die hij daar kreeg. Iets lekkers snoepen, snoezelen, wandelen, rustig wat sfeer snuiven, de muziekstoel, een heerlijk badje, ... daar hield hij van. Ook van lekker knuffelen met de zon, buiten op een bankje of rustig op en neer wiegen op muziek. Dat was Wim.

De doekjes waarmee hij graag speelde, moesten steevast lange lintjes hebben waarmee hij naar hartenlust graag zwierde. Maar ook de hengel van een handtasje gaf hem wat hij graag wilde. Op kamp of tijdens vakantie zocht Wim graag ieders gezelschap op. Hij nestelde zich dan graag dicht bij de begeleiding en genoot met volle teugen van de extra rust en persoonlijke aandacht. In de leefgroep was het vaak drukker en dan volgde Wim liever alles op z'n gemakje vanop

afstand. Vakantie nemen voelde voor hem dus echt wel anders!

Met zijn mama had Wim een heel speciale band. Hij snoepte zo graag van haar moederhart en hun samenzijn! Ook naar huis gaan was altijd een feest!

Sinds een aantal jaren begon het wat minder goed te gaan met de gezondheid van Wim en vroeg hij om speciale verzorging. Henis 4 werd dan ook zijn nieuwe thuis waar hij al rap een héél speciaal plekje kreeg. Hij werd al vlug die lieverd met z'n kleine pretoogjes die alle krediet kreeg en volledig mocht zijn wie hij was ... ook al ging het niet ieder dagje even goed. Zijn knuffeltjes waren steevast heel dichtbij, maar vooral comfort werd voor Wim heel erg belangrijk, naast rustige verzorging en bezigheid.

's Zaterdags kwam mama bij Wim op bezoek. Een héél namiddagje bijna verdrinken in mama-liefde! Enkel zij haalde het beste uit Wim naar boven en hij ... hij schonk haar het mooiste! Zo ook op een zaterdag een tijdje terug. Wellicht werd dit namiddagje samen het mooiste van allemaal: verdrinken in elkaars ogen, gevend en ontvangend en voor eeuwig samen in elkaars hart. Zondag ging Wim onverwacht van ons heen. Graag danken we hem voor zijn oprechte en zo mooie vriendschap voor zijn medebewoners en begeleiders. We dragen hem voor altijd warm in ons hart.

Je vrienden van Henis 4

*15 december 1970
19 juni 2022*

Hilde Mombers, bewoner Berk 1

Kieneke,

Je had al een heel traject gelopen voor je naar Berk 1 kwam. Je begon in Berk 3 met je loekie bij Gerda. Vandaar ging je naar de Spar en de Eik en kwam je terecht in Berk 1. Zonder loekie, wel met je zotte kuren en grappige uitspraken. "Wa jij doen?", met je hoge zangerige stem, je tik aan je neus, je wiebelvoeten, je geweldige moves naar de wc.

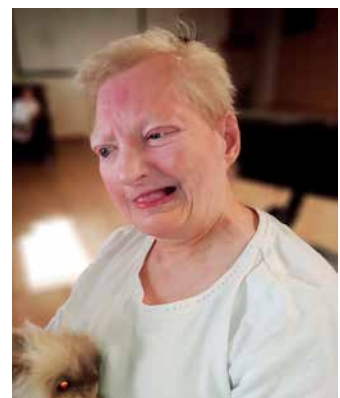
We kunnen wel boeken over je schrijven. Iedereen kende je in Ter Heide. Dat mag wel als je 73 jaar mocht worden. Een mooie leeftijd, maar toch is het altijd te snel. Je kon zo genieten van de bezoekjes van luthatteke en de lekkernij die

ze meebracht. De babbeltjes, de knuffels, de plagerijen. Wou je iets niet doen dan was je ook duidelijk met je: "Nieje, kieneke sloopen."

Dat is wat je de laatste maanden meer en meer wou, sloopen. En daar hadden we vrede mee. Je begon achteruit te gaan en dat mag met zo een mooie leeftijd. We voelden dit moment aankomen, maar toch is het altijd wennen.

Lief kieneke Mombers, nu mag je altijd sloopen. We gaan je enorm missen. Wie gaat er ons nu een poen jeven?

Berk 1

*16 maart 1949
15 augustus 2022*

Anita Salmon, bewoner Henis 3

28 juli 1965
28 augustus 2022

Anita werd in 1965 geboren in Sint-Truiden. Gedurende het grootste deel van haar leven werd ze liefdevol en met veel zorg omringd door haar ouders, broer, zus en familie. Na het overlijden van haar vader verhuisde Anita samen met haar moeder naar een rustoord. Moeder en dochter waren immers onafscheidelijk en verbleven er enkele jaren samen.

Na het overlijden van haar moeder vond Anita in april 2015 een nieuwe thuis in Henis 3. Zus Carine en broer Danny bleven hun zus met dezelfde bekommernis en liefde omringen. Beiden waren zeer nauw betrokken bij de zorgen voor hun zus. Tot corona noodgedwongen beperkingen oplegde, kwam broer Danny dagelijks in de voormiddag op bezoek. Zus Carine kwam gedurende al die jaren 's avonds haar zus nog een potje zelfgemaakte pudding geven en haar medicatie toedienen.

Ook neefje Thomas en nichtje Lina kwamen soms mee om een bezoekje te brengen aan hun tante Anita. Ze brachten sfeer en gezelligheid mee. Indien een bezoekje niet mogelijk was, was er stevast een telefoontje om te vragen of alles in orde was met Anita. Zowel de leefgroep als de familie deden al het mogelijke om het Anita naar haar zin te maken. Anita genoot van de liefde van haar familie, de warmte en aandacht van haar omgeving.

In Henis 3 ging een nieuwe wereld voor haar open. Ze ging mee op kamp, genoot van de

muziekstoel en trilmatras, van een BIM-activiteit, een wandeling op het terrein, ... Ook van een handmassage of nagels lakken kon ze genieten, maar het mocht niet te lang duren ... dan was het ook genoeg. Anita had altijd bijtspeelgoedjes in haar handjes. Haar tutten waren voor 's avonds in bed. Ook fijn rondkijken naar de sfeerlampjes of de televisie wist haar te bekoren.

Tijdens de maaltijden vroeg ze onze volledige aandacht. Zij bepaalde het tempo en liet duidelijk merken wanneer haar iets niet smaakte. Nieuwe medewerkers dienden zich eerst te bewijzen.

Lichamelijke klachten deden ons aan de alarmbel trekken en verdere onderzoeken werden opgestart. De diagnose was een grote schok voor de familie en voor ons allen. We waren het er allen over eens dat je alle comfort verdiende. We wilden je met alle liefde en alle zorgen zo lang mogelijk in je vertrouwde thuis omringen. Helaas hebben we je zorg uit handen moeten geven en hebben je zus en broer je tot het laatste omringd in De Schelp.

Je vaste plekje in de living doet vreemd en pijnlijk aan. Er staan nu bloemen en een kaarsje. We gaan je missen en willen je danken voor de vele fijne momenten die we samen mochten beleven. Ook jouw ster krijgt een plaatsje op onze gedenkwand. Je zal nooit vergeten worden, lieve Anita.

Team Henis 3

Sophie Verspreet, bewoner Spar 1

3 januari 1976
7 juni 2022

Liefste Sophie,

Als kleutertje kwam je binnen in P1. Je was een klein lief deugnietje. Je hield van rondlopen en alles wat je vond in je mond steken. Je vond altijd troost in je tutje.

Je groeide langzaam op en was het zonnestraaltje van je ouders en broers. Je werd met alle liefde omringd. Als je in Ter Heide was, hield je van lange wandelingen, busuitstappen, rolstoeldansen, ... Je luisterde graag naar kinderliedjes en kon genieten van een snoezelbadje.

Toen je volwassen werd, mocht je naar de grote jongens en meisjes in de Eik en vandaar uit naar de Spar waar je je definitieve thuis vond.

Met je gezondheid ging het langzaam achteruit. Je genoot nog steeds van een lang badje, een knuffel en fijn lang onderstoppen voor het sla-

pengaan. Je wandelde graag rond met je rammelaraar in de hand en je tutje bleef je troost.

Dan kwam het nieuws dat je ernstig ziek was. Mama en papa besloten de zorg voor jou zoveel mogelijk over te nemen. Af en toe kwam je nog bij ons logeren om mama en papa wat rust te gunnen. Wat zagen we je graag komen, ook al was je nu ons zorgenkindje.

Langzaam ging je kaarsje uit en dan kwam plots het bericht dat je overleden was. Dank je wel, Sophie, voor wie je was. We zullen je nooit vergeten. Je leeft voort in onze harten. Laat het voor je mama en papa een troost zijn dat je nu samen bent met je broer hierboven. Zorg goed voor elkaar.

Personeel en bewoners van Spar 1

Woordje van de Gebruikersraad

Beste ouders, de Gebruikersraad kwam dit jaar al drie keer samen. Voor een relaas van de eerste twee vergaderingen verwijzen we naar onze bijdrage in de vorige editie van dit tijdschrift. Tijdens de derde vergadering, eind juni, kwamen onder meer volgende onderwerpen aan bod: Corona, het financieel jaarverslag van 2021, de nieuwe regeling voor individuele tv's, aanpassing van de klachtenprocedure, de kwaliteit van het eten, de stand van zaken van de vrijwilligerswerking, flexibele opvang, vragen rond woon- en leefkosten, bewindvoering, ... We pikken er drie items uit.

Financieel jaarverslag 2021

Uit het jaarverslag 2021 blijkt dat Ter Heide financieel gezond is. Er was een positief resultaat en dat is goed. De Gebruikersraad maakte wel de link tussen dit resultaat en de bespreking van de tarieven voor de woon- en leefkosten eind dit jaar. De meeste gasten zoeken in Ter Heide opvang voor het leven. Daarom bekijken we het financieel resultaat en de woon- en leefkosten op lange termijn. De besteding van het positief resultaat moet duidelijk zijn en met een langetermijnplanning. Een reserve aanleggen is oké, maar die moet terug haar weg vinden naar onze gasten, bijvoorbeeld door investeringen in gebouwen. Onnodig hieraan toe te voegen dat de stijging van de energieprijzen en het algemeen prijspeil de financiën van 2022 en volgende jaren serieus onder druk zetten. Dat is zo in ieder huishouden en ook in Ter Heide. We volgen dit in het najaar verder op, samen met de directie.

Kwaliteit van het eten

In iedere Gebruikersraad is er een 'ronde van de woonbuurten'. Daarbij kwamen de kwaliteit en smaak van het eten aan bod. Om beter zicht te krijgen op de zaak besloten de leden van de Gebruikersraad

om – tijdens het eten geven aan de gasten – zelf een tijdje mee te proeven. Ook de directie bleef niet bij de pakken zitten en verspreidde bij het personeel van de woonbuurten een formulier met vragen om één en ander beter op te volgen.

De tussentijdse conclusie was: het eten is zeker niet altijd slecht, maar soms ook voor verbetering vatbaar, onder meer door beter te kruiden. De keuken nam de bevindingen mee. Een goed voorbeeld van hoe we samen het leven van onze gasten telkens weer een beetje beter kunnen maken.

Elektronisch dossier bewindvoering

Een aantal vrederechters dringt er bij ouders erg op aan om het jaarlijks verslag van de bewindvoering elektronisch in te dienen. In principe kunnen ouders daar niet toe worden verplicht, enkel een verzoekschrift moet digitaal worden ingediend via het Centraal Register. Zo staat het op de website van justitie: "Als familiaal, niet-professioneel bewindvoerder, kan u in principe het beheer van bestaande dossiers op papier voortzetten. Sinds 1 juni 2021 worden alle nieuwe verzoeken (ook alle verzoeken binnen een bestaand beschermingsdossier) in principe digitaal ingediend."

De aanpak verschilt echter van vrederechter tot vrederechter. Fovig, de koepelorganisatie van gebruikersraden, kaartte dit al aan bij de korpschefs van de vrederechters, maar iedere vrederechter werkt autonoom. Ter Heide bekijkt momenteel hoe het de ouders nog beter kan bijstaan. Je kan alleszins steeds raad vragen aan je maatschappelijk werker.

Agenda voor het najaar

In de vergaderingen van het tweede semester, in september en november, zullen we het onder meer hebben over de visietekst 'Samenwerking met het netwerk', het jaarlijks overzicht van de klachten en de woon- en leefkosten.

Als je zelf bekommernissen hebt over het reilen en zeilen in onze voorziening waarvan je vindt dat ze aan bod moeten komen in de Gebruikersraad, kaart ze dan aan bij de vertegenwoordiger van je woonbuurt of bij een van de co-voorzitters. We houden er rekening mee.

Voorzitters van de Gebruikersraad:

- Christel Vallé:
gebruikersraad.oaseth@telenet.be
- Peter Hendrixx:
Peter.Hendrixx@SABIC.com
- Herwig Vaes:
Herwig.vaes@kuleuven.be

Geboorten

Amaury, zontje van **Femke Daenen**
(leefgroepmedewerker Meers 1, Borgloon)
en **Dries Machon**

Sezan, dochtertje van **Delphine Koninckx**
(leefgroepmedewerker Hof 1, Borgloon)
en **Kevin Wiams**

Overlijdens

Anita Salmon
(bewoner Henis 3, Tongeren)

Basile Vanspauwen
schoonvader van **Luc Bussels**
(leefgroepenorganisator-expert woonbuurt Ven, Zonhoven)

Duarte Clemente
echtgenoot van **Agnes Paulussen**
(leefgroepmedewerker Eik 1, Zonhoven en
schoonbroer van **Maria Jose Martins Pereira**
(medewerker onderhoud woonbuurt Ven,
Zonhoven)).

Gerard Schepers
vader van **Marc Schepers**
(medewerker technische dienst, Zonhoven)

Hilde Mombers
(bewoner Berk 1, Zonhoven)

Guido Vandeloop
schoonvader van **Hilde Steegmans**
(ergotherapeut woonbuurt Woonerf,
Zonhoven)

Jeannine Coninckx
moeder van **Myriam Moerloos**
(medewerker nachtdienst, Borgloon)

Lieve Carmans
(medewerker nachtdienst Midden-Limburg)

Liske Meyers
schoonmoeder van **Betty Verjans**
(leefgroepmedewerker Brik 5, Borgloon)
en **Linda Loyens**
(opvoedster Henis 4, Tongeren)

José Paz-Oliver
schoonvader van **Natascha Quintz**
(kinesist woonbuurt Ven, Zonhoven)

Lucien Hennes
vader van **Mark Hennes**
(medewerker technische dienst, Tongeren)

Maria Renckens
schoonmoeder van **Nadine Vandensavel**
(leefgroepmedewerker Brik 2, Borgloon)

Sophie Verspreet
(bewoner Spar 1, Zonhoven)

Wim De Wilde
(bewoner Henis 4, Tongeren)

Miet Clijsters
schoonmoeder van **Peter Ceulemans**
(verantwoordelijke ICT, Genk)

Nieuwe medewerkers

Sinds maart 2022 zijn een aantal nieuwe medewerkers Ter Heide komen versterken. De volgende personen heten we dan ook van harte welkom in onze organisatie:

Amelia Martinez Aguilar	medewerker onderhoud	Genk	Julia Lehmann	leefgroepmedewerker Eik 1	Zonhoven
An Potargent	medewerker nachtdienst Brikhof	Borgloon	Kristel Timmers	leefgroepmedewerker Brik 3	Borgloon
Andy Kerkhofs	leefgroepmedewerker Linde 1	Zonhoven	Larissa Gielis	leefgroepmedewerker Eik 2	Zonhoven
Annelien Martens	leefgroepmedewerker Brik 3	Borgloon	Lien Cools	leefgroepmedewerker Huis 4	Zonhoven
Anouk Reneman	leefgroepmedewerker Berk 1	Zonhoven	Marie Maet	leefgroepmedewerker Huis 7	Genk
Cindy Van Oostveldt	medewerker nachtdienst Henisberg	Tongeren	Matthias Vandebroek	leefgroepmedewerker Huis 8	Genk
Courtney Mols	leefgroepmedewerker Brik 3	Borgloon	Merlijn Ruysen	leefgroepmedewerker Huis 6	Genk
Dagmar Claessens	leefgroepmedewerker Huis 8	Genk	Moammar Warda	leefgroepmedewerker Huis 1	Zonhoven
Diederik De Groot	medewerker technische dienst	Zonhoven	Nadine Sikora	procescoach zorg	Genk
Dina Thys	leefgroepmedewerker Linde 5	Zonhoven	Phebe Janssens	leefgroepmedewerker Woning 41	Zonhoven
Dionne Kruijtjens	leefgroepmedewerker Spar 3	Zonhoven	Sabrina De Luca	leefgroepmedewerker Spar 1	Zonhoven
Eline Hendrix	leefgroepmedewerker Woning 43	Zonhoven	Sabrina Struys	leefgroepmedewerker Ven 3	Zonhoven
Elke Steyfkens	leefgroepmedewerker Linde 4	Zonhoven	Sasha Clijnen	leefgroepmedewerker Huis 8	Genk
Frank Clerx	voerder	Zonhoven	Sofie Sleurs	leefgroepmedewerker Ven 4	Zonhoven
Heidi Raedschelders	leefgroepmedewerker Woning 43	Zonhoven	Stephanie Lebrun	medewerker HR	Genk
Inge Smolders	verantwoordelijke personeelsadministratie	Genk	Steven Van der Meulen	leefgroepmedewerker Huis 6	Genk
Ine Poosen	leefgroepmedewerker Brik 2	Borgloon	Sümeyra Bas	leefgroepmedewerker Berk 2	Zonhoven
Jilke Nouwen	verpleegkundige woonbuurt Henisberg	Tongeren	Tom Ponsen	medewerker technische dienst	Genk
Jill Peeters	leefgroepmedewerker Eik 3	Zonhoven	Vanessa Contrino	leefgroepmedewerker Ven 5	Zonhoven
Joy Peeters	leefgroepmedewerker Spar 1	Zonhoven	Yagmur Kayabasi	medewerker grootkeuken	Genk

Gepensioneerde medewerkers

Asminia Kiopekzi	medewerker onderhoud Woning 41	Zonhoven	Lucienne Pergens	leefgroepmedewerker Spar 3	Zonhoven
Hilde Poelmans	leefgroepmedewerker Ven 6	Zonhoven	Romain Doumen	kwaliteitscoördinator	Genk

Genieten van grote en kleine gelukjes

Een tekst op papier zetten is voor sommigen een tweede natuur, voor anderen een opgave waar ze uren mee bezig zijn. Als je daarnaast ook de hele dag druk in de weer bent om een leefgroep vol bewoners te ondersteunen, is het niet verbazend dat er soms weinig tijd overschiet om op je paar vrije momenten nog in de pen te kruipen voor Ter Heide nieuws. Toch kwamen er voor dit nummer heel wat mooie tekstjes spontaan binnen. Lezen over alle mooie dingen die deze zomer weer op poten gezet werden voor onze bewoners doet ons terugdenken aan de jaren voor de coronapandemie. Met veel enthousiasme zetten de leefgroepen en de MDT's zich in om er een fantastische zomer van te maken met minimale beperkingen en maximaal genieten.

Ook de ondersteunende diensten konden zich na lange tijd terug opgeven om een leefgroep tijdens de zomer te ondersteunen. Al dat plezier mag gedeeld worden en dus werden er ook veel teksten geschreven. Chapeau voor iedereen die daar de tijd voor maakte! Lezen over leuke uitstappen en zomerse zottigheden doet ons met veel enthousiasme uitkijken naar een samenleving waarbinnen COVID-19 steeds meer een plek op de achtergrond inneemt. Maar ook wanneer we tijdens natte herfst-dagen binnen moeten blijven, door het weer of uit coronavoorzichtigheid, valt er heel wat te beleven in Ter Heide. We staan soms te weinig stil bij de mooie, alledaagse dingen die in de leefgroep

haast een tweede natuur zijn geworden. Ook zonder grote uitstappen en watergevechten gebeurt er genoeg dat de moeite waard is om een artikel over te schrijven. Bewoners worden in de watten gelegd met een bodywrap, kunnen smullen van een verse wafel die de leefgroep zelf gebakken heeft,

genieten van een kleine aanraking, komen tot rust in de snoezeruimte, fleuren op bij contact met onze snoezeldiertjes of doezelen weg tijdens een BIM-sessie. Vrijwilligers zorgen daarnaast voor een verhaaltje in andere talen, een rustgevende wandeling of ontspannen fietstocht en noem maar op. Alle verhalen, hoe klein ook, kunnen iemand anders inspireren. Laat ons daarom samen de tijd nemen om ook te genieten van het gewone leven. Voor een goed voorbeeld hoeft je niet ver te zoeken: onze bewoners zijn er keien in om je terug te doen inzien wat écht belangrijk is. Geniet dus met volle teugen van de herfst en het plezier dat je samen nog mag beleven.

Verhalen, teksten, foto's en telefoontjes over kleine en grote gelukjes zijn welkom bij kari.feys@terheide.be tot en met **18 november**. Je kan ook steeds terecht bij de leden van de redactieraad: **Genk:** steven.schepers@terheide.be **Zonhoven:** kari.feys@terheide.be **Borgloon:** cynthia.gilissen@terheide.be **Tongeren:** leon.van.es@terheide.be

P.S.: Herkende jij de persoon op deze foto uit de oude doos of wil je een gokje wagen? Het antwoord zit verstopt in deze Ter Heide nieuws.

Colofon

Ter Heide nieuws

Nr. 3, 2022, verschijnt 4 maal per jaar

Redactieraad:

Hilde Kubben, Kari Feys, Leon Van Es, Cynthia Gilissen en Isabelle Saint-Georges

Grafische vormgeving:

Gert Vos & Bart Hiemeleers (Gezel)

Verantwoordelijke uitgever:

Paul Geypen, Klotstraat 125, 3600 Genk

Kantoor afgifte: Hasselt 1 B-789

Ter Heide campus Genk

Klotstraat 125, 3600 Genk
Tel. 089 32 39 30, Fax. 089 30 62 50

Ter Heide campus Zonhoven

Jacob Lenaertsstraat 33, 3520 Zonhoven
Tel. 011 81 94 00

Ter Heide campus Brikhof

Brikhof 68, 3840 Borgloon
Tel. 012 26 08 50

Ter Heide campus Henisberg

Baversstraat 32, 3700 Tongeren
Tel. 012 39 83 80, Fax. 012 39 83 99

Kalender

8-9 oktober

Levensloop Genk

Team Ter Heide fans & friends

Hartelijk welkom